

Stk. 2. En kommunes socioøkonomiske indeks efter stk. 1 beregnes som forholdet mellem henholdsvis summen af kommunens vægtede andele af følgende kriterier i hovedstadsområdet og kommunens andel af indbyggertallet i hovedstadsområdet:

- 1) antallet af 20-59-årige uden beskæftigelse ud over 5 procent af antallet af 20-59-årige i kommunen, opgjort som det største antal baseret på en opgørelse i beregningsåret eller baseret på en opgørelse i året 3 år forud for beregningsåret, med en andel på 10 procent,
- 2) antallet af 20-49-årige uden erhvervsuddannelse med en andel på 25 procent,
- 3) det sammenvejede antal af udlejede beboelseslejligheder og kollegielejligheder eksklusive andelslejligheder med en vægt på 7,5 procent,
- 4) antallet af diagnosticerede psykiatriske patienter, der i en periode på 10 år har været i kontakt med det psykiatriske sygehusvæsen, med en vægt på 10 procent,
- 5) antallet af familier i visse boligtyper med en vægt på 7,5 procent,
- 6) antallet af børn i familier med lav uddannelse med en vægt på 25 procent,
- 7) antallet af enlige over 65 år med en vægt på 10 procent og
- 8) antallet af indvandrere og efterkommere med en vægt på 5 procent.

§ 11. En kommunes beregnede skatteindtægter til brug for hovedstadsudligningen efter § 7 opgøres som kommunens beskatningsgrundlag ganget med en skattetryksfaktor for hovedstadsområdet. Skattetryksfaktoren for hovedstadsområdet opgøres som forholdet mellem de samlede nettodrifts- og anlægsudgifter for kommunerne i hovedstadsområdet og det samlede beskatningsgrundlag for kommunerne i hovedstadsområdet.

Kapitel 4

Tilskud til ugunstigt stillede kommuner uden for hovedstadsområdet

§ 12. Der ydes et årligt tilskud til de kommuner uden for hovedstadsområdet, hvor forskellen mellem kommunens udgiftsbehov efter § 3 pr. indbygger og kommunens beregnede skatteindtægter efter § 6 pr. indbygger overstiger 25 pro-

cent af de gennemsnitlige kommunale nettodrifts- og anlægsudgifter pr. indbygger.

Stk. 2. Tilskuddet pr. indbygger efter stk. 1 beregnes som 32 procent af den del af forskellen mellem kommunens udgiftsbehov efter § 3 pr. indbygger og kommunens beregnede skatteindtægter efter § 6 pr. indbygger, der overstiger 25 procent af de gennemsnitlige kommunale nettodrifts- og anlægsudgifter pr. indbygger. Det samlede tilskud fremkommer ved at gange med kommunens indbyggertal.

Stk. 3. Udgifterne til tilskud efter stk. 1 finansieres af staten, jf. § 14, stk. 4.

Stk. 4. Udligningsprocenten i stk. 2 reguleres efter § 25.

Kapitel 5

Overudligning

§ 13. For kommunerne uden for hovedstadsområdet gælder det, at hvis en stigning i en kommunes udskrivningsgrundlag ville påføre kommunen et samlet tab efter §§ 2 og 12, som overstiger 92 procent af gevinsten i form af øget provenu af indkomstskat, korrigeres tilskud efter § 12.

Stk. 2. Den samlede korrektion efter stk. 1 fordeles i forhold til den enkelte kommunes andel af det samlede indbyggertal i hele landet.

Stk. 3. For kommunerne i hovedstadsområdet gælder det, at hvis en stigning i en kommunes udskrivningsgrundlag ville påføre kommunen et samlet tab efter §§ 2 og 7, som overstiger 92 procent af gevinsten i form af øget provenu af indkomstskat, korrigeres tilskud eller bidrag efter § 7.

Stk. 4. Den samlede korrektion efter stk. 3 fordeles på kommunerne i hovedstadsområdet i forhold til den enkelte kommunes andel af det samlede indbyggertal i hovedstadsområdet.

Stk. 5. Hvis en kommune i hovedstadsområdet er omfattet af stk. 3, hvis kommunen yder bidrag efter § 7, og hvis kommunens beskatningsniveau er højere end udskrivningsprocenten, beregnes et særligt bidrag for kommunen. Det særlige bidrag udgør forskellen mellem den beregnede korrektion efter stk. 3 og en beregnet korrektion efter den samme bestemmelse, såfremt kommunens udskrivningsprocent havde svaret til beskatningsniveauet.